

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119460660
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119460660.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej A. S., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Q. XX, o zaplatenie 5 101,13 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 14. 06. 2021, č. k. 4Csp/40/2020-76 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku II.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 101,13 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 896,45 eura od 23.7.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanej nepriznáva“.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 14. 06. 2021 žalovaná poukázala na svoju zložitú sociálnu situáciu. Spolu s manželom a dvomi deťmi žije v rodinnom dome u svojich rodičov, je poberateľkou pandemického rodičovského príspevku v sume 370 eur, ktorý bude poberať do septembra 2021, kedy jej mladší syn nastúpi do školy. Manžel žalovanej nevidí na jedno oko a je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku v sume 140 eur mesačne. Starší syn je plnoletý, študujúci na strednej škole, mladší syn je alergik, preto má zvýšené náklady na jeho zdravotnú starostlivosť. Žiadala, aby jej súd umožnil dlh žalobcovi uhradiť v mesačných splátkach, maximálne vo výške 20 eur.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v sociálnych pomeroch žalovanej, pričom žalobca skutkové tvrdenia žalovanej vo vzťahu k jej príjmovej a sociálnej situácii nenamietal, a preto súd nemal vážne pochybnosti o pravdivosti tvrdení žalovanej. Skonštatoval, že priznaním náhrady trov konania úspešnému žalobcovi by mohlo spôsobiť žalovanej existenčné problémy. Na druhej strane súd nepredpokladal, aby nepriznaním náhrady trov konania stranám sporu malo negatívny dopad na žalobcovu ekonomickú situáciu.

4. Proti tomuto výroku rozsudku v časti trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti podľa ust. § 388 CSP rozsudok zmenil a žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolanie

podal z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). V odvolaní žalobca uviedol, že dňa 14. 11. 2018 uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej poskytol bezúčelový úver vo výške 5 000 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť za 8 rokov predstavovala sumu 7 255,57 eura a žalovaná uhradila iba prvé tri mesačné splátky. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny bol žalobca nútený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22. 07. 2019. Následne v dôsledku pretrvávajúcej pasivity žalovanej (nereagovanie na písomné upomienky, ani na zaslanú predžalobnú výzvu), žalobca inicioval súdne konanie. Súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, napriek tomu žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanej nepriznal z dôvodu nepriaznivej sociálnej situácie žalovanej, pričom o možnej aplikácii ust. § 257 CSP nemal žalobca žiadnu vedomosť. Súd v prípade použitia ust. § 257 CSP bol povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia. Keďže tak nespravil, znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Súd prvej inštancie účelovo vytkol žalobcovi, že nenamietal skutkové tvrdenia žalovanej vo vzťahu k jej príjmovej a sociálnej situácii, pričom žalobca nemal dôvod sa osobitne vyjadrovať k pomerom žalovanej, keďže v prvom rade nemal vedomosť o potenciálnej aplikácii ust. § 257 CSP. Navyše v konaní nebola preukázaná obligatórna existencia takých výnimočných okolností, ktoré by oprávňovali aplikáciu citovaného ustanovenia na škodu žalobcu. Z tvrdení žalovanej vyplýva, že jej sociálna situácia je dočasného charakteru a vzhľadom na to ani nemožno konštatovať naplnenie výnimočných okolností. Súd iba v stručnosti uviedol, že dôvod hodný osobitného zreteľa vidí v nepriaznivej sociálnej situácii žalovanej, avšak neuvádza, v čom konkrétne by mali výnimočné okolnosti spočívať. Absentuje tak obligatórny znak (podmienka) pre aplikáciu ust. 257 CSP.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok vo výroku o trovách konania podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP a zistil, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

7. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, a preto odvolací súd považuje odôvodnenie rozsudku vo výroku o trovách konania za presvedčivé a vecne správne.

8. Zákonné ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania, čo znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

9. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Použitie ustanovenia § 257 CSP znamená odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie, pretože má dopad na toho, kto by mal inak právo na náhradu trov konania. Aplikácia ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie práva na náhradu trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov neprizná.

11. Aplikácia § 257 CSP je možná v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na stranách sporu. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane a aby neodporovalo dobrým mravom.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná sa nachádza v dlhodobej nepriaznivej sociálnej, finančnej situácii, nakoľko došlo k ukončeniu jej pracovného pomeru v spoločnosti W. W.. Navyše sa stará o dve nezaopatrené deti, starší syn študuje na strednej škole, mladší syn navštevuje 1.ročník základnej školy, pričom je silný alergik, v súvislosti s čím žalovanej vznikajú zvýšené náklady na živobytie a lieky.

Žalovaná do septembra 2021 poberala pandemický rodičovský príspevok v sume 370 eur, pričom z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu mal. syna jej bol predĺžený rodičovský príspevok. Manžel žalovanej je invalidný dôchodca, je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku v sume 140 eur mesačne. Žalovaná zároveň pred súdom potvrdila, že je ochotná úver zaplatiť, ale len v mesačných splátkach v budúcnosti, keď si nájde prácu. Momentálne je v takej situácii, že prácu si nevie nájsť z dôvodu celodennej starostlivosti o syna, ktorý má vážne zdravotné problémy.

13. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa nachádza v dlhodobej ťaživej a nepriaznivej sociálnej, finančnej situácii, uloženie povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania by mohlo negatívnym spôsobom ovplyvniť jej sociálnu, finančnú sféru a ohroziť jej schopnosť uspokojovať základné životné potreby nielen sebe, ale aj deťom, o ktoré sa stará. Na druhej strane žalobca je spoločnosť so stabilným zázemím a nepriznanie náhrady trov konania nie je spôsobilé ho ohroziť.

14. Nakoľko bola zistená existencia vyššie popísaných dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania je postupom podľa ust. § 387 CSP potrebné potvrdiť.

15. K odvolacej námietke žalobcu, že súd mu neposkytol priestor vyjadriť sa k zamýšľanému postupu podľa § 257 CSP, čím mu odňal možnosť sa relevantne procesne brániť, odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu, ktorým nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania, je možné jednoznačne zistiť, z akých dôkazných prostriedkov čerpal súd svoje zistenia, na základe ktorých nakoniec ustálil záver, že daný posudzovaný prípad spĺňa podmienky uvedené v citovanom ustanovení. V štádiu odvolacieho konania rozhodnutie súdu podľa § 257 CSP rozhodne nemôže byť prekvapivé, nakoľko v prípade použitia tohto procesného ustanovenia bol vytvorený dostatočný priestor na to, aby strany sporu mali možnosť vyjadriť svoje stanovisko k aplikácii tohto ustanovenia pred konečným rozhodnutím o nepriznaní nároku na náhradu trov súdneho konania.

16. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania má svoju oporu v ust. § 396 CSP s poukazom na ust. § 255 CSP a vychádzajúc zo zásady úspešnosti upravenej v tomto ustanovení, bolo opodstatnené stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznať. V odvolacom konaní žalobca ako odvolateľ úspech nemal a žalovanej žiadne preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).